

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205468
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2517205468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: G. W., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, C., o zaplatenie 378,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 21Csp/76/2017-117 zo dňa 30. januára 2019 v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a náhrade trov konania, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 162,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 58,96 eur od 28.07.2015 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 34,24 eur od 26.08.2015 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 42,05 eur od 26.09.2015 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13,86 eur od 27.10.2015 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 13,08 eur od 26.11.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd právne odôvodnil rozsudok aplikáciou § 43 ods. 1 písm. a) a ods. 12 písm. b), § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 51, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5 § 544 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k vzniku zmluvného vzťahu, ktorý z pohľadu právnej kvalifikácie treba považovať za vzťah spotrebiteľský v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho je nevyhnutné na daný vzťahy aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobe je možné vyhovieť len čiastočne, a to v časti o zaplatenie dlhu žalovaného, ktorý predstavujú nezaplatené poplatky za poskytnuté telekomunikačné služby tak ako boli uvedené v predložených faktúrach a v rozsahu v akom si tieto žalobca uplatnil. Právny predchodca si riadne plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a poskytol žalovanému telekomunikačné služby špecifikované v zmluve v dohodnutom rozsahu a žalovaný sa zaviazal využívať služby a zaplatiť za tieto dohodnutú cenu, ale svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy si riadne a včas nesplnil v dôsledku čoho sa dostal do omeškania. Žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb v celkovej výške 162,19 eur, na

ktorej zaplataenie ho súd zaviazal spolu so zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr.

3. Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu vo výške 216,01 eur, žalobca ju odvodzuje zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Žalobca svoj nárok na zmluvnú pokutu odvodzuje od dodatku, kde je uvedené bode 3., že podnik a účastník sa dohodli, že porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplataenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty, ďalej je uvedené, že zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré podnik poskytol účastníkovi na základe dodatku. Základom pre výpočet zmluvnej pokuty za porušenie záväzku viazanosti je suma špecifikovaná v tabuľke č. 1 (v tomto prípade je uvedená suma 328,00 eur), ktorá zohľadňuje benefity poskytnuté účastníkovi podľa tohto dodatku. Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bude vypočítaná podľa vzorca (uvedeného v dodatku), ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti podľa písm. a), b) a c) (t.j. výpoveď zmluvy účastníkom, žiadosť účastníka o prenesenie telefónneho čísla a nezaplataenie zmluvy za poskytnuté služby). Do zmluvy a dodatku sa však dopisovali len v úvodnej tabuľkovej časti údaje o spotrebiteľovi, účastníckom programe a službe. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, poskytovateľ mení len jej výšku v závislosti od typu programu alebo poskytnutých koncových zariadení. Žalovaný mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa tak žalobcom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Nemožno teda hovoriť o individuálne dojednanej zmluvnej podmienke. Ďalej súd konštatuje, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute považuje za neprijateľné, pretože spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Možnosť sankcie v podobe zmluvnej pokuty bola dojednaná výlučne vo vzťahu ku spotrebiteľovi. Právny predchodca žalobcu nebol nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným porušením jeho povinností. Z obsahu zmluvy a dodatku vyplýva, že dodávateľ napríklad vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplataenia ceny dôjde k porušeniu zmluvy bez zohľadnenia výšky ceny nezaplataených služieb.

4. Súd dospel k záveru, že záväzok žalovaného zaplataiť zmluvnú pokutu, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je zmluva s dodatkom v tejto časti neplatná. Nakoľko neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná ako celok, súd môže nárok na plnenie uplatňované na základe takejto podmienky iba nepriznať. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu v časti zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

5. Celková výška uplatneného nároku bola vo výške 378,20 eur. Žalobca bol úspešný v časti uplatnenej istiny 162,19 eur (t.j. 42,88 %), žalovaný v časti 216,01 eur (57,12 %). Pri zohľadnení pomeru úspechu, žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 14,24 %. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy konania nevyplývajú zo spisu, ani si žiadne neuplatnil (počas celého konania zostával pasívny) súd mu ich náhradu nepriznal.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca v časti výroku II., t.j. v časti, v ktorej nebol v konaní úspešný, dôvodiac, že súd vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na účel zmluvnej pokuty, ktorá má predstavovať hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, teda pokutu. V danom prípade si strany dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti definovaného v bode 3 Dodatku, ktorý okrem iného podľa písm. c) tohto odseku je: „nezaplataenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne Podniku právo na odstúpenie od zmluvy“. Záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu za poskytovanie služieb je definovaný aj v odseku 1 písm. d) Dodatku. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytnuté právnym predchodcom žalobcu. Zmluvná pokuta plní jednak prevenčnú (zabezpečovaciu) funkciu a tiež reparačnú (uhradzovaciu) funkciu, a tiež predstavuje sankciu pre porušiteľa povinnosti. Odôvodnenie napadnutého rozsudku podľa odvolateľa absolútne nereflektuje požiadavku ustanovenú v § 53 ods. 12 OZ, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Súd hodnotil predmetnú podmienku v čisto všeobecnej rovine a nezaoberal sa nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovanú výšku zmluvnej pokuty vo

vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a podobne. Zmluvná pokuta v prvom rade plní prevenčnú /zabezpečovaciu) funkciu, to je cieľ porušeniu povinnosti, ďalej plní reparačnú (uhradzovaciu) funkciu a taktiež predstavuje sankciu pre toho, kto porušil povinnosť. Dohoda o zmluvnej pokute má povahu dohody o paušalizovanej náhrade škody. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu.

7. Žalobca nesúhlasí s názorom, že zmluvná pokuta nezohľadňuje rozsah porušenia povinnosti a pripomína, že výška zmluvnej pokuty je paušalizovanou náhradou škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nespĺnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá veriteľovi vznikla v dôsledku poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Touto pokutou si žalobca zabezpečuje tiež návratnosť poskytnutej zľavy z ceny poskytovanej služby alebo navrátených zariadení, ktoré boli žalovanému poskytnuté v rámci zvýhodnenej ceny. Základ výšky pokuty v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu. Veriteľ teda celkom zrejme určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavnenej cene za poskytované služby a v prípade neplnenia si svojich povinností je žalovaný povinný v podobe zmluvnej pokuty vrátiť cenové zvýhodnenie, ktoré požíval počas trvania záväzkového vzťahu. Odvolateľ pripomína, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 216,01 eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Pokuta teda je v dodatku vyjadrená degresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty vyjadrený v dodatku sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti. Podporne odvolateľ poukazuje napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2017, sp. zn. 19Co/142/2016, ktorý na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute nie je v zmysle § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného, obdobne tomu bolo aj vo veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4Csp/24/2016, a tiež vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 7C/256/2016. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie, eventuálne aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Predmetom odvolacieho konania bolo v danom prípade posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty zamietol z dôvodu, že dojednanie o zmluvnej pokute nepovažoval za individuálne dojednané, považoval ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto nárok z nej (na zaplatenie zmluvnej pokuty) nebolo možné priznať. Proti výroku I., ktorým súd žalobe v časti vyhovel žalovaná odvolanie nepodala, preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

11. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v napadnutej časti, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov vyvodil správne skutkové zistenia a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže vyhovieť odvolaniu odvolateľa.

12. Odvolací súd zdieľa názor prvoinštančného súdu o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v znení, ako bola dohodnutá medzi jej účastníkmi v Zmluvách o poskytovaní verejných služieb a ich dodatkoch. Účelom právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať faktickú nerovnosť postavenia zmluvných strán a to spotrebiteľa, ako osoby menej skúsenej, menej pripravenej a menej odborne zdatnej oproti dodávateľovi profesionálne skúsenejšiemu a s lepšou znalosťou práva, ktorý navyše spravidla dáva podnet k zmluvnému jednaniu a zmluvné podklady aj pripravuje. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky (§ 53 ods. 1 až 5 OZ). Nepochybne bolo právom právneho predchodcu žalobcu ako poskytovateľa služieb zabezpečiť splnenie povinnosti odberateľa služieb, pričom zmluvná pokuta je jedným z vhodných inštitútov, je ale potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie zabezpečujúce splnenie povinností musia byť primerané. Predmetom zabezpečenia v prejednávanej veci bola povinnosť žalovanej riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a po určitú dobu zostať v právnom vzťahu s poskytovateľom služieb a využívať dohodnutý rozsah služieb. Odvolací súd pripomína, že sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozba nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie.

13. Absenciou spravodlivej úpravy sa stávajú ustanovenia zmluvy, ktoré porušujú práva spotrebiteľa alebo nereflektujú na poctivý vzťah zákazník - predajca, neprijateľnými a teda aj neplatnými. Odvolací súd zdôrazňuje, že nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva účelnosť, pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy. Treba zdôrazniť, že súd nemôže sám rozlišovať medzi konaniami jednotlivých zákazníkov právneho predchodcu žalobcu, najmä rozlišovať pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok pohnútky spotrebiteľov, ktorí od počiatku mali v úmysle porušiť povinnosti od tých, ktorých okolnosti donútili porušiť zmluvnú povinnosť, pretože takéto uplatnenie nárokov musí rozlíšiť a rozdeliť už samotná formulácia zmluvných ustanovení, ale musí vždy posudzovať charakter zmluvných dojednaní v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov. Ak je zmluvná podmienka neprijateľná voči určitému počtu spotrebiteľov, musí sa absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vzťahovať na všetkých účastníkov právneho úkonu, v ktorom je takáto neplatná zmluvná podmienka použitá.

14. Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta dojednaná v bode 3 Dodatku bola v danom prípade uplatnená z dôvodu riadneho a včasného neuhradenia ceny poskytnutých služieb (čo má v zmysle uvedeného ustanovenia Dodatku za následok, že ako náhle by sa dostal spotrebiteľ do omeškania s platením ceny služieb dlhšieho než 45 dní, vznikol by dodávateľovi nárok na zmluvnú pokutu), považoval aj odvolací súd uvedené dojednanie o zmluvnej pokute za také, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby za to zaplatil neprimerane vysokú sankciu. Takéto ustanovenie narúša rovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že výška pokuty klesá v závislosti od počtu dní uplynutých z doby viazanosti. Neprimeranosť sankcie je daná tým, že toto ustanovenie nezohľadňuje výšku dlhu spotrebiteľa, s ktorým je v omeškaní (v zmysle zmluvného dojednania môže ísť o rovnakú sankciu za nezaplatenie akejkoľvek aj zanedbateľnej ceny poskytnutej služby, keďže zmluva nič bližšie v tomto smere nevymedzuje), ani dôsledky, aké toto porušenie má pre veriteľa. Omeškaním s platením peňažných záväzkov totiž nedochádza k automatickému zániku zmluvy a veriteľ je aj naďalej oprávnený požadovať od žalovaného splnenie jeho záväzkov, predovšetkým využívanie služieb a platenie za ich poskytovanie až do konca doby viazanosti, prípadne aj dlhšie, kým nedôjde k ukončeniu zmluvy iným spôsobom. Charakter porušenia povinnosti a závažnosť porušenej povinnosti v tomto prípade odôvodňuje prijatie záveru, že dohodnutá sankcia je zjavne neprimeraná, a uvedená zmluvná podmienka je potom objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pričom treba považovať za správny aj názor súdu prvej inštancie, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a nemôže zaväzovať spotrebiteľa.

15. Záver súdu prvej inštancie treba preto považovať za správny a odvolacie dôvody za nepodložené. To, aká je v tomto konkrétnom prípade skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy a časové obdobie, v ktorom bola žalovaná v omeškaní, je pre posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky irelevantné, pretože súd musí vždy posudzovať charakter zmluvných dojednaní v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov a na všetky do úvahy prichádzajúce možnosti aplikácie tohto dojednania.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a nezistiac ani žiadne iné nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, teda v časti tzv. zvyškového zamietnutia týkajúceho sa veci samej, ako i v závislom výroku o trovách konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 2 CSP).

17. V odvolacom konaní plne úspešná žalovaná má v zásade voči žalobcovi v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, avšak s prihliadnutím k skutočnosti, že táto bola v odvolacom konaní nečinná a žiadne trovy jej tak nevznikli, odvolací súd vedený zásadou hospodárnosti konania s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a rozhodol tak, že sa jej nárok na náhradu trov nepriznáva.

18. Senát odvolacieho súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).